

A legutóbbi Közgyűlés óta elhunyt sporttársaink:

**

Csőke Katalin - a nyolcvanas-, kilencvenes évek kiemelkedő eredményességű dobóatlétája. A pályafutása során 22 éven át (!) válogatott, országos csúcstartó versenyző diszkoszvetésben tizenhétszer állt bajnoki dobogón - hét alkalommal vehette át a tradicionális versenyszám bajnoki aranyérmét. Nemzeti színekben, példaértékű hozzáállással eltöltött évtizedeinek kiemelkedő állomása volt többek között az 1980-as olimpiai részvétel és a juniorként elért EB ezüstérem.

Dr. Gregor Gábor - a Magyar Atlétikai Szövetség volt elnökségi tagja, a Budapesti Atlétikai Szövetség korábbi elnöke; a Vasas SC atlétája, később szakosztályvezetője. A több mint másfél évtizedes budapesti elnöki tevékenysége alatt eredményesen irányította a főváros atlétikai életét. Tevékenységéhez fűződik többek között a Nemzetközi Ifjúsági Atlétikai versenysorozat, amely 17 éven keresztül biztosított színvonalas versenylehetőséget a fiataloknak.

Kis Károly - a Pápai SE edzője, szakosztályvezetője, évtizedeken át magasszintű munkát végző, tehetségek sorát felnevelő szakember. Önzetlen elkötelezettséggel tevékenykedő edzőként több szakágában korosztályos magyar bajnokok, válogatottak, későbbi világverseny helyezettek sorát készítette fel és segített tehetségük további kibontását.

Kovács Tamás – versenybíró, sok éven át aktív részvevője a Magyarországon rendezett világeseményeknek, az országos bajnokságoknak és a Zalaegerszegen rendezett eseményeknek. Magasszinten végzett önkéntes tevékenységével jelentősen hozzájárult a hazai versenyrendezés jó híréhez.

Küsmödi Árpád - a Vasas SC volt atlétája és edzője, a sportág életében tevékenyen közreműködő versenybíró. A pasaréti szakosztály edzőjeként számtalan fiatallal szeretettette meg a sportágot. Az atlétika elhivatott szakembere válogatott, magyar bajnok versenyzőket nevelt, jó szemmel fedezte fel és vitte el az eredményes felnőtt évekig a tehetségeket.

Mélykúti Béla – a magyar gátfutás korszakos versenyzője. Kiemelkedő eredményeket elérő atlétaként megszakítás nélkül hat alkalommal nyerte meg a 110 m gát országos bajnokságát, pályafutása során ötször állított fel magyar csúcst. A sokszoros válogatott sportoló teljesítményeit, magabiztos versenyzését, biztos technikáját pályatársai elismerése kísérte.

Pallay Sándorné (Nyitrai Zsuzsanna) – országos bajnok, sokszoros válogatott atléta, edző, versenybíró. A napjainkban is az örökranalista élcsoportjában található diszkoszvető eredményével fémjelzett aktív évei után sikeres edzőként, magas szintű - VB és EB aranyérmeget, masters korcsoportos világcúcsokat hozó szenior sportolóként és versenybíróként évtizedeket töltött el az atlétikai pályán a sportág szolgálatában.

Dr. Pikó Károly - a magyar atléta válogatott 25 éven át kiemelkedő munkát végző orvosa. A magasan képzett szakember a hazai szakmai fórumok és szervezetek vezető testületeiben betöltött feladatai mellett 15 évig volt az IAAF Orvosi bizottságának tagja - több olimpia, világ- és Európa bajnokság, válogatott viadal, hazai rendezésű világesemény aktív részese. Szakértelme, elhivatottsága, a sportág és a sportolók szeretetét sugárzó önzetlen tevékenysége versenyzői generációk eredményességét segítette a kiemelkedő eseményeken.

Rácz Katalin - az 1980-as évek második felének, a kilencvenes évek elejének kiváló atlétája. A sokszoros magyar bajnok és válogatott középtávfutó emlékezetes versenyek aktív részeseként járult hozzá a szakág hazai történetéhez. Négyszer nyert országos bajnokságot, több csúcsvajítás fűződik nevéhez - fedett EB hatodik hely, Universiade döntő fémjelzi rangos válogatott-beli pályafutását.

Rudasné Antal Márta - a magyar női gerelyhajítás kiemelkedő versenyzője. A harmincháromszoros válogatott, ötszörös magyar bajnok és az országos csúcsot nyolcszor megjavító atléta pályafutása csúcaként 1964-ben, a Tokióban megrendezett Olimpiai Játékokon ezüstérmét szerzett! A japán fővárosban elért sikere mellett még két olimpián szerepelt a döntőben és három Európa-bajnokságon ért el rangos helyezést. Versenyzői évei után is a sportág mellett maradt, tagja volt klubjában az atlétikai szakosztály vezetőségének és a Vasas SC elnökségének.

Szabó János - a Bp.Honvéd csapatban sokszoros bajnok és válogatott atlétája. Akadályfutóként 1968-ban tagja volt a mexikói olimpián részt vett magyar küldöttségnek. A sporttársai által „*Bonzó*” néven tisztelt és elismert sportember, emlékezetes küzdőképességével, fizikai és taktikai felkészültségével sok jelentős bajnoki és nemzetközi versenyt teljesített sikeresen. A sportágtól pályafutása befejeztével sem távolodott el.

Szánthó Tamás – a magyar középtávfutás egykori kiváló versenyzője, rangos nemzetközi és hazai bajnoki viadatok meghatározó résztvevője, EB döntős, sokszoros válogatott. Az 1978-as milánói fedett EB-n döntőt jelentő 1500 méteres eredménye majd egy évtizedig volt magyar csúcs. Bajnoki aranyérmekben, dobogós helyezésekben bővelkedő versenyzői pályafutása után eredményes edzőként dolgozott az atlétikáért.

Dr. Tarjányi Eszter - a nyolcvanas évek válogatott atlétája. A hazai örökranglistán 400 gáton ma is a legjobbak között található céltudatos versenyző korosztályos bajnoki- és csúcseredményekkel fiatalon jelezte képességeit, amelyeket nyolcszoros válogatottként, többszörös OB dobogósként is igazolt. A sportágot magas szinten művelő atlétanő a versenypályától való korai búcsúja után tudományos pályán ért el kimagasló eredményeket.

Tábori László - a múlt század ötvenes éveinek kiemelkedő eredményeket elért távfutója. Az 1956-os Melbourne-i olimpián 1500 méteren negyedik, 5000 méteren hatodik helyezett atléta háromszoros világesúcstartó, sokszoros válogatott; magyar, angol és amerikai bajnok volt. Eredményes edzőként tevékenykedett az Egyesült Államokban, támogatta az Őt követő magyar futógenerációkat, kapcsolatban volt a hazai atlétikai élettel. 2015 óta nevét viseli a Miskolci Atlétikai Centrum küzdőtere - melynek avatásán személyesen is jelen volt.

ml